

N. Taalg. I 139; *Taalk. Opst.* I 276; Royen, *Klassifik.-Systeme* 553 („K. der ganz vorzüglich historisch orientiert”); Schönfeld, *Hist. Gramm.*³ 270. Alleen Te Winkel, *Gesch. d. Ndl. Taal* (1901) 142 vlgg. een eigen beschouwing.

229 De Vooy, *Taalk. Opst.* I 314-316. Eenigszins vreemd is hier de gang der studie: D. V. wil den *invloed* nagaan van het driesmanschap van 1624-1628, maar stelt de vraag voorop: „in hoeverre formuleerden zij een *reeds gangbaar* schrijfgebruik?” Hij onderzoekt dan Stevijn (1586) en Heinsius, ouder werk dus van Zuid-Nederlanders, zonder klaar resultaat; en de Hollanders Roemer Visscher en Bredero, ook ouderen, wier gebruik hij door menging met „boeketaal” verklaren wil. Zou beider lectuur van bv. een eeuw oudere Nederlandsche boeken wel in die mate aannemelijk zijn, dat zelfs Roemer zich in „het levende woord” niet meer „durfde te laten gaan”? En den anderen factor, den machtigen Zuidnederlandschen invloed, kan men ook al moeilijk voor juist deze beiden in rekening brengen. Zou er misschien toch nog niet meer „geleefd” hebben dan Kollewijn met zijn taalphilosophie en taalpolitiek vermocht te veronderstellen?

230 Dat is: naar zij het zus of zoo mooier klinkend vonden; „onze jongste dichters” zegt K., „voorzoover zij zich nog niet geheel los *durven* maken” . . . , doen dat ook zoo. Dat „voorzoover”, enz. is van 1899; in 1892 ontbrak het. De uitgedrukte verwachting is nog niet vervuld: de dichters „durven” nog niet, en de School van Kollewijn legt nog altijd lijsten aan van de vrijheden, die zij zich veroorloven ten aanzien van het taalkundig geslacht.

231 Toch moet ik persoonlijk een verwijt, dat ik reeds vernam, afweren: waarom niet eer in het openbaar gewaarschuwd? Omdat ik, geen deel hebbend aan christelijke kranten, tijdschriften, studie-reeksen, encyclopaedieën, de gelegenheid daartoe miste. Eens heb ik toegang gevraagd, tot *De Standaard*, voor een bespreking van Van Ginneken's *Grondbeginselen*, waarbij ik uiteraard ook mijn eigen bezwaren tegen Kollewijn zou hebben ontwikkeld. Maar het mocht niet zijn.